

Treasure

Direcció: Julia von Heinz **Guió:** Julia von Heinz, John Quester **País:** Alemanya
Durada: 111 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama, comèdia **Interpretació:** Lena Dunham, Stephen Fry, Zbigniew Zamachowski, Robert Besta... **Música:** Antoni Lazarkiewicz, Mary Komasa **Fotografia:** Daniela Knapp **Distribuïdora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 20/09/2024

No recomanada per a menors de 7 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès i altres idiomes, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

És 1990 i la periodista musical Ruth i el seu pare Edek, un supervivent de l'Holocaust, fan un viatge per la seva terra natal, Polònia. El seu viatge els portarà a Varsòvia, Łódź, Cracòvia i al camp de concentració d'Auschwitz-Birkenau. La Ruth vol descobrir les seves pròpies arrels i explorar la història de la seva família. L'Edek, que per aquell temps va prendre la decisió d'abandonar Polònia per sempre i acabar amb el passat, acompanya la seva filla principalment per vigilar-la. Quan tots dos visiten l'antiga casa familiar, coneixen la família polonesa que ara hi viu, l'actitud de l'Edek comença a canviar. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Recuperar el passat

1991. Una dona i el seu pare –la Ruth i l'Edek– arriben a l'aeroport de Varsòvia, procedents de Nova York. Ell va emigrar als Estats Units en acabar la Segona Guerra Mundial i allà va viure la família fins a la recent mort de la mare. La filla Ruth ha planejat aquest viatge a Europa per conèixer el lloc on van créixer els seus pares, jueus víctimes de l'Holocaust, però l'Edek no sembla tenir gaire il·lusió per tornar a Polònia.

Estupenda immersió en el passat i les seqüeles de l'Holocaust, un tema ja molt gastat per infinitat de llibres i pel·lícules, però que continua donant peu a profundes històries humanes. És el que passa amb aquesta interessant coproducció nord-americana i europea, inspirada en fets reals i que amb suavitat va desenvolupant una narració senzilla sobre les seqüeles del passat a través de la tibant relació entre pare i filla, que mai no acaben d'estar en sintonia. Ella desitja indagar en aquest passat a la recerca de les seves arrels, però ell sembla molest i fins i tot frívol davant dels desitjos de la seva filla, sorprenentment distanciat dels seus orígens, dels llocs de la seva infància.

El guió de **Julia von Heinz** i **John Quester**, escrit a partir del llibre autobiogràfic de **Lily Brett**, resulta tremendament natural en els diàlegs i les situacions, amb aquests retrets que es llancen els dos protagonistes, en un "ten-con-ten" sense acritud però que revela manca d'empatia, l'existència d'un mur emocional entre pare i filla. Així, la directora completa amb **Treasure** una pel·lícula sobre els traumes del passat i la riquesa que pot suposar recuperar la memòria, necessària per poder obrir el cor al present, encara que això exigeixi una enorme valentia per enfrontar-se al dolor deixat enrere.

L'ambientació de Polònia dels anys 90 és sorprenentment eficaç, també gràcies a aquests tons grisos i marrons que recreen la pobresa i la tristesa ambiental del recent comunisme del país. Compleixen amb escreix **Lena Dunham** i **Stephen Fry**, filla i pare respectivament, amb interpretacions magnífiques, gens ampul·loses ni exagerades, que acaben captivant l'espectador. També destaca la feina del polonès **Zbigniew Zamachowski** com el taxista Stefan, un fenomenal personatge secundari.

Pablo de Santiago – decine21.com